

4. Martirosyan N., Bustamante R., Saxon D. (2019). Academic and social support services for international students: current practices. *Journal of International Students*, 9 (1), pp. 172-191.

5. Saefudin W., Sriwiyanti S., Yusoff S. (2021). Role of social support toward student academic self-efficacy in online learning during pandemic. *Journal of Educational Thought and Research*, 19 (2), pp. 133-154.

6. Vargas-Madriz L., Konishi C. (2021). The relationship between social support and student academic involvement: the mediating role of school belonging. *Canadian Journal of School Psychology*, 36 (1), pp. 1-14.

7. Ящищак І. В. (2022). Напрями соціальної підтримки студентів в університетах США. *Соціальна робота та соціальна освіта. Наукове видання Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини*. Випуск 1 (8). С. 183-190. URL: <http://srsou.edu.ua/article/view/262715> (дата звернення: 13.03.2023).

СЕКЦІЯ 2. Соціальна робота: виклики сьогодення

*Ольга Агакішиєва,
аспірантка кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи,
спеціальність 231 Соціальна робота,
Київський університет імені Бориса Грінченка*

Науковий керівник: **Ренате Вайнола,**
*доктор педагогічних наук, професор
м. Київ, Україна*

ВПЛИВ ІНТЕРВІЗІЙНИХ ГРУП НА ФОРМУВАННЯ ПСИХОЕМОЦІЙНОЇ СТІЙКОСТІ СТУДЕНТІВ-ВОЛОНТЕРІВ

Постановка проблеми. Волонтерство – це важлива складова розвитку суспільства, яка допомагає людям у разі потреби та забезпечує зміцнення взаємодії між людьми різного віку, соціального та економічного стану. Студентське волонтерство не тільки розвиває соціальну відповідальність та активну громадянську позицію, але й допомагає формувати психоемоційну стійкість. Інтерв'язійні групи, що включають студентів-волонтерів, можуть мати значний вплив на формування психоемоційної стійкості. Участь у таких групах дозволяє

студентам обмінюватися досвідом та знаннями, знаходити підтримку у розумінні складних емоційних станів та розвивати навички емоційного регулювання. Тож, дослідження впливу інтервізійних груп на формування психоемоційної стійкості студентів-волонтерів є актуальним та важливим для розуміння процесів, що відбуваються у молодих людей, які займаються волонтерством.

Виклад основного матеріалу. Інтервізійні групи є важливим інструментом у формуванні психоемоційної стійкості студентів-волонтерів. Вони дозволяють студентам об'єднуватися в малих групах з метою взаємопідтримки, обговорення емоційних станів та вирішення проблем. Участь в інтервізійних групах допомагає студентам розвивати навички емоційного регулювання та підвищувати рівень своєї психоемоційної стійкості [1, с. 24].

Основними завданнями інтервізійних груп є:

- створення безпечного та довірливого середовища, в якому студенти можуть обговорювати свої емоції та відчуття;
- розвиток навичок емоційного регулювання та самопізнання, що допомагає студентам збільшувати свідомість щодо власних емоцій та здатність контролювати їх;
- стимулювання взаємодії та співпраці між учасниками групи, що розширює їхній кругозір, розвиває навички спілкування та сприяє підвищенню самоповаги та самооцінки;
- розвиток навичок підтримки та допомоги іншим, що сприяє формуванню соціальної відповідальності та активної громадської позиції [2, с. 20];
- вивчення психологічних механізмів, які лежать в основі взаємодії учасників інтервізійних груп, може допомогти зрозуміти, як саме взаємодія в групі впливає на емоційний стан студентів-волонтерів. Серед таких механізмів можна виокремити:
 - емпатію – здатність відчувати емоції іншої людини. Участь у інтервізійній групі може сприяти розвитку емпатії, що дозволяє студентам краще розуміти та підтримувати одне одного;
 - саморефлексію – здатність аналізувати власні емоції та поведінку. Участь у інтервізійній групі може сприяти розвитку навичок саморефлексії, що дозволяє студентам краще розуміти себе та свої емоції;

- соціальну підтримку. Участь у інтервізійній групі може стати джерелом соціальної підтримки для студентів-волонтерів, що допомагає зменшити стрес та підвищити рівень самоповаги та самооцінки;

- позитивний приклад – здатність навчатися від інших людей. Участь в інтервізійній групі може стати джерелом позитивного прикладу для студентів-волонтерів, що сприяє розвитку позитивних якостей та навичок [3].

Вивчення психологічних механізмів, які лежать в основі взаємодії учасників інтервізійних груп, може допомогти краще зрозуміти, як саме взаємодія в групі впливає на емоційний стан студентів.

Дослідження різних форм інтервенції може допомогти підвищити ефективність роботи інтервізійних груп та покращити їх вплив на психоемоційну стійкість студентів-волонтерів.

Одним із можливих підходів інтервенції є когнітивно-поведінкова терапія. Цей підхід базується на зміні поглядів та переконань студентів-волонтерів, що допомагає їм краще розуміти свої емоції та поведінку, а також розвивати навички емоційного регулювання.

Ще одним можливим підходом є медитація. Ця практика допомагає студентам-волонтерам зосередитися на своїх думках та емоціях, знизити рівень стресу та тривожності.

Групова терапія – це форма психологічної допомоги, яка дозволяє студентам-волонтерам зустрічатися зі спеціалістами та іншими учасниками групи для обговорення своїх емоцій та взаємодії з іншими. Цей метод може допомогти зменшити відчуття самотності та підвищити рівень підтримки від інших людей [4].

Висновки. Отже, дослідження впливу інтервізійних груп на формування психоемоційної стійкості студентів-волонтерів є важливим і актуальним напрямом психологічної науки. Дослідження вказують на те, що участь в інтервізійних групах може мати позитивний вплив на психоемоційний стан студентів-волонтерів. Зокрема, участь у інтервізійних групах сприяє розвитку емпатії, саморефлексії, соціальної підтримки та позитивних якостей.

Однак, дослідники визначили деякі виклики та перешкоди, що виникають у процесі формування інтервізійних груп. До таких викликів можна віднести необхідність розвитку спеціальних навичок та знань для

проведення ефективних інтервенцій, проблеми взаємодії учасників групи та збалансованого розподілу ролей в групі.

Для подальших розвідок у цьому напрямку можна рекомендувати дослідження ефективності різних форм інтервенції, їх взаємодії та послідовності застосування.

Список використаних джерел:

1. Лях Т. Л. Методика організації волонтерських груп: навчальний посібник. К.: Київськ. ун-т імені Бориса Грінченка, 2010. 160 с.
2. Boros A., Marian L. O., Mateevici V. Promoting volunteering and raising awareness of volunteerings importance. *Hyperion Economic Journal*. 2019. №7 (2). Pp. 19–24.
3. Training student volunteers as community resource navigators to address patients' social needs: A curriculum toolkit: веб-сайт. URL: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9531674/> (дата звернення: 14.04.2023).
4. Ways to Volunteer Your Time for Mental Health: веб-сайт. URL: <https://mhanational.org/blog/10-ways-volunteer-your-time-mental-health> (дата звернення: 13.04.2023).

Наталія Анікієнко,
*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти,
Навчально-науковий інститут педагогіки і психології,
Державний заклад «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка» (м. Полтава)*

Науковий керівник: **Наталія Островська,**
*кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри соціальної педагогіки,
Державний заклад «Луганського національного університету
імені Тараса Шевченка» (м. Полтава)*

АНАЛІЗ НАЦІОНАЛЬНОГО МЕХАНІЗМУ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ

Постановка проблеми. Події, які виникли у 2014 році на сході України, а у 2022 році поширилися на всю територію країни, розширили